

Să creștem copiii în lumina credinței creștine*

Înaltpreasfințiiile Voastre,
Preasfințiiile Voastre,
Preacucernici și Preacuvioși Părinți,
Stimate autorități locale,
Iubiți credincioși și credincioase,

Hristos a înviat!

Dorim să exprimăm bucuria întâlnirii și a comuniunii cu toți clericii și credincioșii ortodocși români care ne-au întâmpinat aici, la parohia *Sfântul Apostol Andrei* din Arganda del Rey. În mod deosebit apreciem implicarea acestei comunități, ca și a altor comunități ortodoxe române din Spania, în organizarea *Școlii parohiale*. Într-o lume mereu în schimbare și într-o societate secularizată dar care are, în același timp, nevoie de iubirea lui Dumnezeu și de prezența Bisericii, aceste eforturi de încurajare, cultivare și păstrare a valorilor eterne ale credinței ortodoxe străbune, sădite în poporul român de Sfântul Apostol Andrei, ocrotitorul spiritual al tuturor românilor și al comunității ortodoxe române din Arganda del Rey, sunt mărturii minunate ale dreptei credințe.

Virtuțile cultivate și încurajate în cadrul orelor de *educație religioasă* sunt necesare sănătății spirituale din familie și din societate. Educația religioasă îl învață pe copil și pe tânăr iubirea

* Mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adresat cu prilejul vizitei la parohia *Sfântul Apostol Andrei* din Arganda del Rey, Spania, sâmbătă, 17 aprilie 2010.

față de Dumnezeu și de oameni, credința, speranța și solidaritatea, dreptatea și recunoștința față de părinți și față de binefăcători, dărnicia și hărnicia, sfințenia vieții, iubirea eternă a ființei umane, adevărul existenței, binele comun și frumusețea sufletului generos.

Biserica propune astfel valori care pot să depășească moartea biologică și să dea sens, prin perspectiva veșniciei, chiar de la început, vieții copiilor. **Valorile transmise prin educația religioasă sunt strict necesare, întrucât ele reprezintă pentru copii și tineri un reper esențial și un liant între cunoștințele teoretice dobândite prin studiul celorlalte discipline școlare.**

Educația religioasă oferă copilului o *perspectivă ortodoxă asupra vieții*, un mod general de a înțelege lumea și viața, de a o explica, de a formula raționamente cognitive și judecăți morale. Ea reduce, astfel, efectele negative ale *crizei contemporane de identitate și de orientare*, propunând modele viabile de bunătate și sfințenie și oferind copiilor și tinerilor repere în viața de familie și în societate.

Educația religioasă se deosebește esențial de propaganda sau de campaniile publicitare pe care omul contemporan este silit să le consume zilnic prin mass-media, de comunicarea simplificată, reduționistă. Ea are nevoie de liberă alegere, de efort personal, integrându-se într-o Tradiție care este Sfântă Tradiție și înseamnă inițiere și urcuș duhovnicesc treptat în sânul Bisericii. De aceea, *educația tinerilor și a copiilor este o „artă”*, și nu una întâmplătoare, ci cea mai însemnată dintre arte. Sfântul Ioan Gură de Aur spune în acest sens: „Nu există nicio altă artă mai mare decât aceasta... căci ce este egal cu faptul de a

armoniza sufletul și de a forma gândirea tânărului?” (*Despre slava deșartă și cum trebuie părinții să-și crească copiii*).

Cultura europeană este intim legată de cultul Bisericii, în calitate ei de comunitate vie, mărturisitoare și rugătoare. De aceea, *fără educație religioasă nu putem înțelege istoria și cultura acestui continent creștin și nu putem prețui catedralele, mănăstirile, bisericile, operele de artă în marea lor majoritate inspirate de credința religioasă*. Aceasta explică de ce în marea majoritate a țărilor europene, religia se predă în cadrul sistemului de învățământ public, având un rol recunoscut și apreciat în societate, cu implicații profunde în dezvoltarea socio-culturală.

În România, până la momentul adoptării „Legii instrucțiunii publice” din 1864, învățământul s-a desfășurat aproape exclusiv în cadrul Bisericii. Primele școli și tipărituri din România au fost lucrarea Bisericii, iar operele artistice reprezentative și momentele istorice cruciale au pus în evidență rolul Bisericii în crearea, păstrarea și transmiterea valorilor naționale de ordin spiritual, moral și cultural.

Reintroducerea Religiei în sistemul de învățământ public, de unde a fost îndepărtată de către regimul comunist ateu în anul 1948 în mod forțat și contrar tradiției românești, reprezintă, deci, un act de reparație morală și nu o „noutate” sau o decizie pripită. Astfel după anul 1990 s-a redat unui popor eminentemente religios dreptul de-a fi el însuși în modul de a-și educa tineretul în lumina Evangheliei iubirii eterne a lui Dumnezeu pentru oameni.

Anii grei ai dictaturii comuniste, cu ateismul ei umilitor impus în școlile unui popor religios, ne-au învățat să nu mai dorim o cultură fără credință, știință fără spiritualitate,

materie fără spirit, cunoaștere fără comuniune, filosofie fără speranță, și în deosebi, școală fără suflet, adică educație fără religie, mai ales la vârsta întrebărilor existențiale și a formării spirituale.

Astăzi, copiii participă cu bucurie la *orele de religie* din învățământul preuniversitar, ca și la activitățile extrașcolare organizate în legătură cu această disciplină, precum Olimpiada Națională de Religie. De asemenea, *școlile teologice* (seminariile și facultăți), aflate sub dublă jurisdicție – Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Patriarhia Română – se bucură de aprecierea părinților elevilor și studenților, deoarece promovează valorile tradiționale ale poporului român, cultivă valorile morale și intelectuale ale copiilor lor, intensifică relațiile interumane și formează caractere. Aceste instituții sunt o expresie laudabilă a parteneriatului Stat-Biserică.

De asemenea, în parteneriat cu unele organizații neguvernamentale, Patriarhia Română desfășoară o intensă lucrare pastoral-misionară la nivelul întregii țări, prin *Programul catehetic „Hristos împărtășit copiilor”* și prin *Proiectul „Alege școala!”*, finanțat din fonduri europene. Participând la „școala de duminică”, la concursuri și la tabere de creație, copiii din mediul rural și urban sunt asistați în însușirea educației morale de bază și în dezvoltarea motivației necesare rămânerii în școală.

În acest an, declarat în Patriarhia Română *„An omagial al Crezului ortodox și al Autocefaliei românești”*, catehetul creștin trebuie să demonstreze că simplitatea credinței nu înseamnă nicidecum simplificare. Omul contemporan, prins în sistemul unei societăți consumiste, se grăbește și caută să simplifice

tocmai ceea ce este esențial, adică nuanțele care țin de viața profundă a ființei umane. De aceea, cateheza trebuie să-i învețe pe copii să se ferească de superficialitate și să ia în considerație cauzele, finalitățile, relațiile de anterioritate sau posterioritate.

Felicităm pe Preasfințitul Părinte Episcop Timotei, al Spaniei și Portugaliei, pe părintele paroh Ioan Ciprian Farcaș, dimpreună cu toată comunitatea ortodoxă românească de aici, luminată de evlavie creștină și simțire românească, pe toți binefăcătorii și ajutătorii acestei parohii, precum și pe toți clericii și credincioșii prezenți la acest eveniment sfânt și solemn, de spiritualitate și demnitate creștină. Binecuvântăm pe toți cei ce ostensesc în această nobilă lucrare de catehizare și de formare duhovnicească din cadrul *Școlii parohiale*, precum și pe toți elevii ei.

Rugăm pe Hristos-Domnul, Cel înviat, să ocrotească această parohie și pe toți închinătorii și binefăcătorii ei, pentru rugăciunile Sfântului Apostol Andrei patronul sau ocrotitorul spiritual al României, al tuturor românilor și al acestei biserici din Arganda del Rey!

† Daniel

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române